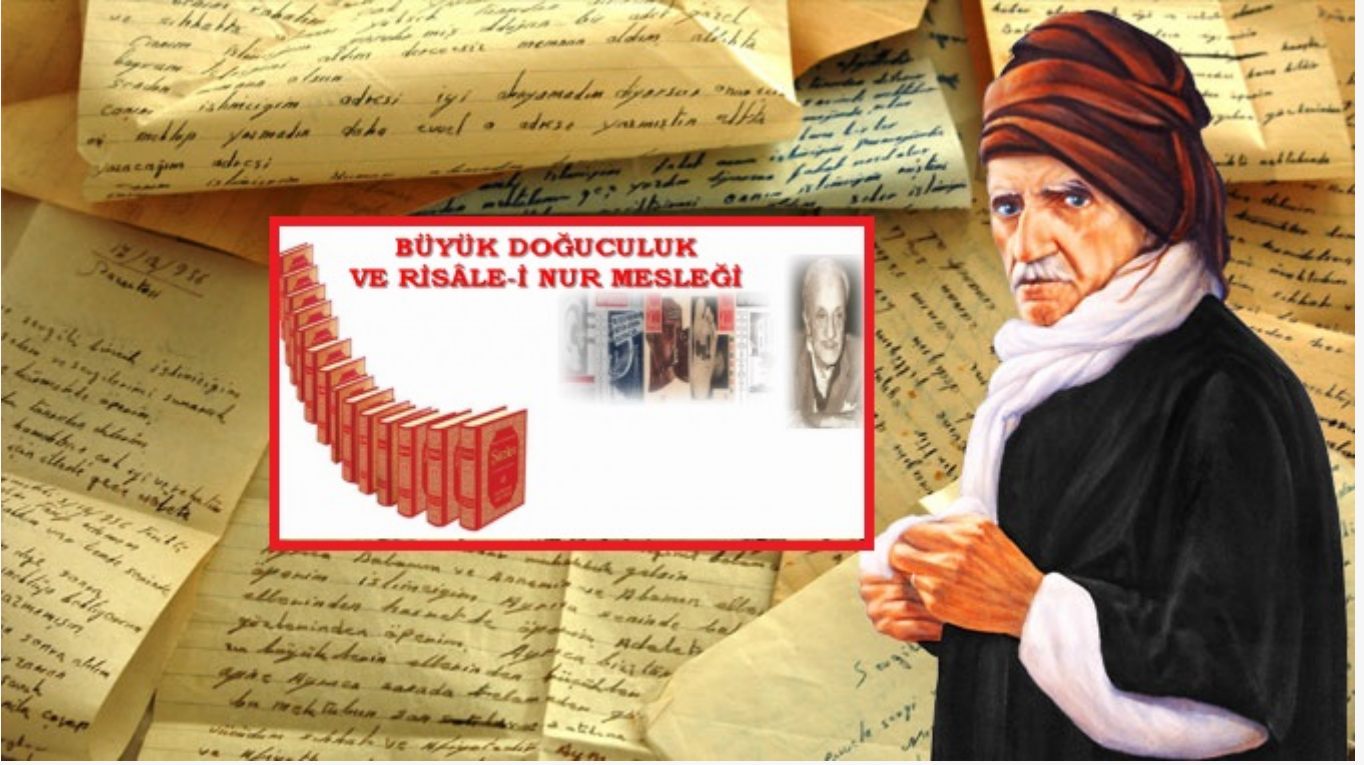

Büyük Doğuculuk ve Risale-i Nur mesleği

Büyük Doğu, Necip Fazıl Kısakürek'in 1943 yılında yayınlamaya başladığı derginin ismidir. Bu isim altında yazılar kalem alanlar ise kendilerine "Büyük Doğucu" demekteydi. Özellikle Demokrat Parti'ye karşı şiddetli bir muhalefet güden bu dergi, demokratlardan hiç haz etmiyordu. Şimdilerde "Siyasal İslâm" denilen anlayışın mayası olan Büyük Doğuculuk, 'Siyasal İslâm'ın mahiyetini ve özelliğini taşımaktadır. Bizim konumuz ise bu noktadaki Büyük Doğuculuk ve Risale-i Nur mesleği farkına değinmek.

Risale-i Nur'da geçen şu mektup bu farkı ifade etmektedir: *"Büyük Doğucuların bu fakiri kendi zümrelerine katmak hususundaki tekliflerine, 'Büyük Doğuculuk siyasî bir teşekkül müdür?' diye sordum. 'Evet' dedikleri için, 'Sizin yalnız imanî ve Kur'ânî mesâildeki müşkillerinizi ve izahını arzu ettiğiniz noktaları Risale-i Nur'un yardımıyla halle çalışırım. Benim mesleğim, ihtiyar ve şuurum taallük etmeden Risale-i Nur dairesinde istihdamdan ibarettir. İman ve Kur'ân meselelerinize hemfikirinizim. Fakat siyasetle iştilal edemem' meâlinde cevap verdim."* (Hulusi, Emirdağ Lâhikası) Bu mektuptan da anlaşıldığı gibi Büyük Doğuculuk, İslâmî fakat siyasî bir harekettir. Risale-i Nur mesleği ise siyasetle iştilali men eder. Bediüzzaman Said Nursî'nin de belirttiği gibi Risale-i Nur Talebeleri herhangi bir tarafa tabi olmazlar, ancak haklı tarafa ihtiyat kuvveti hükmünde destek ve yardımcı olurlar. Büyük Doğuculuk hareketinin siyasî-içtimâî algısı, Risale-i Nur mesleğine, içtimâî-siyasî ölçülerine muhaliftir.

Emirdağ Lâhikası'nda, Bağdat'ta çıkan ed-Difa gazetesinin muharriri İsa Abdulkadir'in İhvân-ı Müslimîn ile Nur Talebelerinin farkını belirten şu sözleri, İhvân-ı Müslimîn ile benzer anlayışa sahip olan Türkiye Büyük Doğucuları'nın da Risale-i Nur mesleğinden farkını ifade ediyor:

"Birinci fark: Nur talebeleri siyasetle iştilal etmez, siyasetten kaçıyorlar. Eğer siyasete mecbur olsalar, siyaseti dine âlet yapıyorlar, tâ ki siyaseti dinsizliğe âlet edenlere karşı dinin kudsiyetini gösterebilirler. Siyasî bir cemiyetleri asla mevcut değil. İhvân-ı Müslimîn ise, memleket ve vaziyet sebebiyle siyasetle, din lehinde iştilal ediyorlar ve siyasî cemiyet de teşkil ediyorlar" (Emirdağ Lâhikası)

Büyük Doğuculuk fikriyatından gelen siyasetçilerin de, Demokratlara karşı olan tavırları ve Risale-i Nur'un ders verdiği doğru olan siyasî tarzdan ve anlayıştan uzak olmaları, günümüzde de büyük sıkıntılara sebebiyet vermektedir.

Hâsılı; bu ülkede 'Siyasal İslâm'ı bilmek için, Büyük Doğuculuğu bilmek lâzımdır. Bediüzzaman'ın "Bu vatanda dört parti var" diyerek, o dört partiden birisi olan Demokratlarda karar kılmasının doğruluğunu zaman yaşananlarla ispatlıyor.

03 Haziran 2013, Pazartesi

"Aziz, sıddık kardeşlerim,

“Eşref Edip kırk seneden beri iman hizmetinde benim arkadaşım ve Sebilürreşad’da makale yazan ve şimdi vefat eden çok kıymetli kardeşlerimin mümessili ve hakikî İslâmiyet mücahidlerinden bir kardeşimdir. Ve Nurun bir hâmisidir. Ben vefat etsem de, Eşref Edip Nurcular içinde bulunmasıyla büyük bir teselli buluyorum.

“Fakat Nur Risalelerinin ve Nurcuların siyasetle alâkaları yok. Ve Risale-i Nur, rıza-i İlâhîden başka hiçbir şeye âlet edilmediğinden, mümkün olduğu kadar Risale-i Nur’un mensupları, içtimaî ve siyasî cereyanlara karışmak istemiyorlar.

Yalnız Sebilürreşad, (Büyük) Doğu gibi mücahidler iman hakikatlerini ehl-i dalâletin tecavüzatından muhafazaya çalıştıkları için, ruh u canımızla onları takdir ve tahsin edip onlarla dostuz ve kardeşiz-fakat siyaset noktasında değil.

“Çünkü iman dersi için gelenlere tarafgirlik nazarıyla bakılmaz. Dost-düşman, derste fark etmez. Halbuki siyaset tarafgirliği, bu mânâyı zedeler, ihlâs kırılır. Onun içindir ki, Nurcular emsalsiz işkencelere ve sıkıntılara tahammül edip Nuru hiçbir şeye âlet etmediler. Siyaset topuzuna el atmadılar.” (Emirdağ Lâhikası, s. 281)